

А що ви казахъ, че ще отнесе жалбата на Черна-Гора, Панайотъ Хитовъ склонява, и иска да бжде, нъ нѣма пари за харчъ. А Любенъ Каравеловъ никакъ не одобрява, и нийдѣ да не се не дава; сжщо, както Сърбската политика; и — за цѣло: Любенъ Каравеловъ е органъ на другитѣ Правительства и подкупникъ, безъ караръ лже разумѣвайте!!... За увѣрние явявамъ ви то, че никой отъ Българитѣ нѣма приятелство съ Любена Каравелова! и никой съ него не разговаря, нито ходять при него! — разумѣвайте!... —

Работата е таквасъ, че „сѣкий си намѣрилъ колайлжка, и си глѣда рахятлжка,“ както Любенъ Каравеловъ располага съ народнитѣ пари!... а нищо не върши, аслж нѣма влияние.... —

Глѣдайте вий Панайота Хитова, той що би могълъ, ще свърши, само една заповѣдь чака отъ васъ, ще доди съ нѣколко дружини, само вий да сте постоянни... Както познавамъ, Сърбия тѣзи година нѣма да прави бой, а за подиръ — не знамъ, сжщо и Чернагора. Увѣренъ сжмъ, че отъ малко много що ви описахъ, ще разумѣйте за всичко. И тѣй, като сѣдяхъ 8 дена на хана и харча, у менѣ не остана пара, и съмъ принуденъ да отида въ манастирятъ по заповѣдь Митрополитска. Само що тичахъ тѣзи 8 дни по Министерства и код' сѣкога да работя, единъ не каза: имашъ ли пари? Най подиръ ви явявамъ, че ако би нѣщо менѣ писали, пишете направо до Митрополита, и той ще го менѣ испрати.

Приемете всички искрени братски поздравъ. — Сѣкога сжмъ съ васъ.

1873 г. 27 Януария. въ Бѣлградъ.

Ар. Х. Д. М—кий. Паница.
